

[Statsministeren]

Da vi på området for statslig erhvervsfremme nu har fået gjort rent bord – det synes jeg man kan sige – finder regeringen det naturligt, at vi nu også præciserer kommunernes og amternes erhvervspolitiske opgaver. Regeringen overvejer derfor initiativer – og det kommer jeg nu til – på tre ganske konkrete områder. Det er for det første amternes og kommunernes deltagelse i systemeksport. Det er for det andet kommunal medfinansiering af EF's regionalfondsprogrammer. Og det er for det tredje kommunal deltagelse i, hvad vi kalder regionale erhvervsudviklingsprogrammer. Jeg vil nærmere beskrive de tre områder, hvor regeringen vil foreslå ændringer.

Det første er, om der er baggrund for at lempe kommuners og amtskommuners muligheder for at deltage i systemeksport. Kommunerne og systemeksport er måske det område, hvor der er størst uklarhed, og det er derfor også her, der er brug for større præcision.

Regeringen vil gerne være med til at se på, om der er grundlag for at udvide området for kommuners og amtskommuners deltagelse i systemeksport. Efter de nugældende regler kan kommuner og amtskommuner sælge viden til eksport, men kun hvis den er et snævert biprodukt af en kommunal opgave. Kommunerne kan afhænde en særligt oparbejdet viden om løsning af en konkret kommunal opgave. Man kan som et eksempel nævne miljøkontrol. Det kan de gøre ved at udlevere materiale, hvori erfaringerne er nedfældet, eller ved at stille en medarbejder til rådighed.

Kommunerne må altså godt visse ting allerede i dag. Der er også ting, de ikke må i dag, og vi skal se på, om det stadig er klogt. Kommunerne kan i dag ikke påtage sig egentlige konsulentopgaver, hvor de søger at tilpasse eksisterende viden til nye projektideer. Her mener regeringen, at der kan være grundlag for at udvide kommunernes muligheder, så de kan få lejlighed til at foretage en højere grad af forarbejdning af deres viden med henblik på eksport gennem konsulentydelse til private systemeksportvirksomheder.

Regeringen har for sit vedkommende ingen tanker om at give kommunerne mulighed for direkte at indskyde kapital i private selskaber, som søger at eksportere, eller at indtræde f.eks. i deres bestyrelser. Det tror vi er unødvendigt, og vi tror, at det ville åbne for nogle risici, som

ikke er ønskelige. Det ville uundgåeligt føre til, at der åbnes for uacceptabel spekulation for skatteydernes penge.

Nu kommer jeg så til det andet område. Det er kommunernes og amtskommunernes medfinansiering af det, vi kalder EF-regionalfondsprogrammerne. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling giver jo støtte til den regionale udvikling i medlemslandene. Også Danmark er her på banen. Sådanne programmer kræver en vis national medfinansiering. Det er ikke noget, vi har bestemt. Det er noget, EF har fastlagt. Det må vi acceptere, og det er også meget fornuftigt og naturligt.

Lykkes det ikke at få skabt en national medfinansiering, ja, så ved vi, at pengene går tilbage til Bruxelles, og det er ikke så godt. Det ville være til skade ikke mindst for udviklingen i de områder af vort land, hvor vi i de senere år har oplevet en industriel tilbagegang. Jeg tænker ikke mindst på Nordjylland og det vestlige Lolland.

Den del af medfinansieringen, kommunerne og amtskommunerne skal kunne tage sig af, kan i visse tilfælde støde på nogle hindringer i kommunalfuldmagten, og det vil regeringen gerne være med til at ændre. Men vi mener, det skal ske under den udtrykkelige forudsætning, at kommunerne ved deres medfinansiering ikke bidrager til konkurrenceforvriddning ved at yde direkte finansiel støtte til enkeltvirksomheder. Her mener regeringen at det er klogt at sætte grænsen.

Så kommer jeg til det tredje område, regeringen gerne vil være med til at se på. Det er kommunernes og amtskommunernes deltagelse i, hvad man kalder regionale erhvervsudviklingsprogrammer. Vi tror ikke, at det ville være godt med en uhammet vækst af ukoordinerede og indbyrdes konkurrerende kommunale initiativer på dette erhvervspolitiske område. Men regeringen mener, at vi i høj grad bør værdsætte, at kommunerne inden for bestemte, afgrænsede områder udnytter mulighederne for at bidrage til den lokale erhvervsudvikling, altså ikke selv drive virksomhed med erhverv, men bidrage til, at den bliver skabt. Det er godt, at der er et sådant sundt erhvervspolitisk engagement i vore kommuner.

Men der vil nok også være en risiko for, at nye regionale tiltag øger det samlede offentlige ressourceforbrug som helhed, uden at den sam-